

dosarul nr. 3ra – 833/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)

Judecătorul: L. Holevițcaia,

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila,

Î N C H E I E R E

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul

judecători

Svetlana Filincova,

Victor Burduh,

Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Pronamax” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Pronamax” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea deciziilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018,

C O N S T A T Ă :

La 30 iunie 2016 Societatea Comercială „Pronamax” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „Pronamax” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea deciziilor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 09 iulie 2015, șeful adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău Negară Valentina a emis decizia nr. 1306/1/4 din textul căreia reiese că SC „Pronamax” SRL a admis încălcări a unor prevederi ale Codului Fiscal, hotărând conform capitolului I, II, III și IV din partea dispozitivă, încasarea la buget a sumelor impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului, majorări de întârziere și plata amenzilor.

Reclamantul menționează că decizia dată este rezultat al concluziilor inspectorilor fiscali reflectate în actul de control fiscal nr. 5 – 668993 din

15 mai 2015, în privința căruia a fost depus dezacord, iar decizia nr. 1306/1/4 din 09 iulie 2015 a fost contestată la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

SC „Pronamax” SRL relatează că, prin decizia nr. 206 din 03 septembrie 2015, Șeful adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău Loghin Tatiana a dispus suspendarea executării deciziei nr. 1306/1/4 din 09 iulie 2015, efectuarea unui control suplimentar în ce privește calcularea TVA și impozitul pe venit prin metoda indirectă, în rest decizia a fost lăsată fără schimbări.

Reclamantul mai indică că în urma controlului repetat a fost întocmit actul de control nr. 5 – 676910, prelungit pe formularul 3 – 540684 din 30 martie 2016, față de care a depus dezacord.

La 27 mai 2015, prin decizia nr. 535/1/4 a șefului adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, a fost admisă parțial contestația depusă față de decizia nr. 1306/1/4 din 09 iulie 2015 diminuând neesențial sancțiunile aplicate față de SC „Pronamax” SRL.

SC „Pronamax” SRL consideră deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1306/1/4 din 09 iulie 2015 și nr. 535/1/4 din 27 mai 2016 parțial ilegale, care urmează a fi anulate în parte, iar reclamantul să fie absolvit parțial de răspundere.

Reclamantul menționează că, potrivit capitolului I, liniuța 1 din partea dispozitivă a deciziei nr. 1306/1/4 din 09 iulie 2015 a fost dispus: „A micșora: pierderile fiscal pentru anul 2007 cu 5023 lei, care conform datelor controlului constituie 13484 lei, pentru anul 2008 cu 4798 lei, care conform datelor controlului constituie 25079 lei, pentru anul 2009 cu 27919 lei, care conform datelor controlului constituie 244746 lei și pentru anul 2010 cu 7487 lei, care conform datelor controlului constituie 100823 lei”.

Conform textului deciziei, această dispoziție reiese din subpunctul 3 a părții descriptive, în conformitate cu acest punct, factorul de decizie a descris în linii generale că nu se i-au în considerare foile de parcurs a autoturismului care au servit ca bază pentru trecerea la cheltuieli a combustibilului consumat pentru necesitățile activității de întreprinzător, neindicând care anume din foile de parcurs nu sunt corect îndeplinite, astfel incorect a micșorat pierdirile fiscale pentru anii 2007-2010.

SC „Pronamax” SRL a mai relatat că Capitolele II, III și IV a deciziei nr. 1306/1/4 din 09 iulie 2015 conțin dispoziții care reies din unul și același fapt, și anume nereflectarea în evidența contabilă a întreprinderii a unui șir de operațiuni economice efectuate în baza facturilor fiscale seria nr. KX 6113321-6113350.

Prin decizia nr. 535/1/4 din 27 mai 2016 unele cifre în aceste capitole au fost modificate. Astfel a fost dispus: în conformitate cu Capitolul II, liniuța 2 - a

încasa la buget sumele impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului 18930551 lei (initial 20987976 lei), taxa pe valoare adăugată.

În conformitate cu Capitolul III, liniuța 2 – a încasa la buget majorare de întârziere calculată în rezultatul controlului conform prevederilor art. 228 alin. (2) Cod Fiscal, 11550650 lei (initial 9780885 lei), pentru neachitarea taxei pe valoare adăugată.

În conformitate cu Capitolul IV liniuța 5 și 8 – a aplica pentru încălcarea legislației și de a percepe în buget 5673130 lei (initial 6290312 lei), amendă conform prevederilor art.261 alin.(4) Cod Fiscal, pentru diminuarea TVA (20967708 lei x 30 %); 15848623 lei amendă, conform prevederilor art.260 alin.(5) Cod Fiscal, pentru diminuarea venitului impozabil pentru anul 2011 (105657486 lei x 15 %). Părțile din dispozitivul deciziei nr. 1306/1/4 din 09 iulie 2015 ar reieși din faptele descrise în p.7 și 13 ale părții descriptive a deciziei.

Reclamantul consideră că, părțile date ale deciziei sunt ilegale din următoarele motive: activitatea de antreprenariat este reglementată de Legea Contabilității, Codul Fiscal, Codul Civil și altele. Faptul efectuării tranzacțiilor între agenții economici urmează să fie înregistrate în registre contabile, în baza unor documente stabilite. În cazul în care sunt abateri urmează anumite sancțiuni fiscale stabilite de Codul Fiscal.

SC „Pronamax” SRL susține că în cazurile menționate anterior, ca bază a sancționării sale a servit faptul că persoana juridică nu s-a conformat regulilor impuse de Stat pentru reflectarea operațiunilor economice și anume nu au fost înregistrate în registrele contabile și nu au fost declarate Statului, în scopul impozitării, tranzacții cu alți agenți economici în baza facturilor fiscale seria nr. KX 6113321-6113350. Acest fapt nici nu a fost posibil de efectuat la momentul convenit, deoarece SC „Pronamax” SRL nu a efectuat aceste tranzacții, respectiv nu a avut ce reflecta în registrele contabile și nu a avut ce declara. Faptul dat se confirmă prin ordonanța din 17 februarie 2012 de încetare a urmăririi penale emise în dosarul nr. XXXXXX. Astfel prin ordonanța indicată, organul de urmărire penală, care în cazul dat concret a activat și ca instanță de judecată, a constatat faptul că facturile fiscale seria nr. KX 6113321-6113350, care nu erau completate, adică erau „în alb”, au ieșit din posesia SC „Pronamax” SRL în urma unei infracțiuni comise de Drînchin Andrei, și ulterior au fost falsificate de o persoană necunoscută.

Reieșind din cele menționate reclamantul consideră că, livrările de zeci de milioane de lei nu au fost de fapt și din această cauză nu au fost reflectate în evidența contabilă a SC „Pronamax” SRL, nu au fost declarate la organul fiscal, nu a fost plătită TVA și impozitul pe venit la bugentul de stat. Încălcarea de fapt fiind comisă de acei agenți economici care au reflectat în registrele lor contabile operațiuni economice în baza facturilor fiscale seria nr. KX 6113321-6113350,

deoarece ei cu certitudine știau că nu au primit nici o livrare de la SC „Pronamax” SRL.

În Capitolul IV liniuța 2 a fost dispus: „A aplica pentru încălcarea legislației și de a percepe în buget 50000 lei, amenda conform prevederilor art.257 alin. (5) Cod Fiscal, pentru neasigurarea păstrării benzilor de control a MCC”.

Reclamantul a recunoscut faptul că, în timpul controlului nu au fost puse la dispoziție benzile de control MCC, amplasată pe adresa: mun. Chișinău, str. Uzinelor 188, însă potrivit Legii contabilității, documentele primare sunt atât pe suport de hârtie, cât și în formă electronică. În timpul controlului fiscal a fost prezentată MCC care este dotată cu memorie fiscală, adică cu copia benzii de control în formă electronică.

SC „Pronamax” SRL punctează că, cu toate că, la actul de control, înainte de adoptarea deciziilor nr. 1306/1/4 din 09 iulie 2014 și nr. 535/1/4 din 27 mai 2016 au fost prezentate probe elocvente a concluziilor greșite a factorilor de decizie a Inspectoratului Fiscal, în calitatea lor de funcționari care au împuterniciri de a acționa în numele statului și a aplica anumite măsuri preventive, ultimii au adoptat hotărâri ilegale.

Reclamantul solicită admiterea acțiunii, anularea în parte a deciziei nr. 1306/1/4 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău din 09 iulie 2015 recunoscând ilegale următoarele dispoziții din partea dispozitivă a deciziei: Capitolul I, liniuța 1; Capitolul II, liniuța 2; Capitolul III, liniuța 2; Capitolul IV, liniuța 5 și 8; Capitolul IV, liniuța 2; și decizia nr. 535/1/4 din 27 mai 2016.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 02 iunie 2017 acțiunea a fost admisă parțial. A fost anulată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1306/1/4 din 09 iulie 2015 în partea Capitolului I, liniuța 1; Capitolul II, liniuța 2; Capitolul III, liniuța 2, Capitolul IV, liniuța 5 și 8; Capitolul IV, liniuța 2 a dispozitivului acesteia, în rest acțiunea a fost respinsă.

La 08 iunie 2017, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău a depus apel nemotivat, iar la 21 septembrie 2017 cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 02 iunie 2017 solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri, prin care, să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018 a fost admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, casată hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 02 iunie 2017 și pronunțată o nouă hotărâre prin care cerința SC „Pronamax” SRL cu privire la anularea deciziei nr. 1306/1/4 din 09 iulie 2015, se respinge ca neîntemeiată (f.d.189, Vol.I).

În susținerea poziției date Curtea de Apel a concluzionat că solicitările SC „Pronamax” SRL din cererea de chemare în judecată nu pot fi reținute, aceste fiind în contradicție cu prevederile legii și se axează asupra circumstanțelor, care

au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel, având la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 17 aprilie 2018, SC „Pronamax” SRL, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 02 iunie 2017.

În susținerea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel a emis decizia cu interpretarea eronată a legii și a probelor, astfel persistă aceste 2 temeuri de declarare a recursului în baza prevederilor art.432 alin.(2) lit. c) și alin.(3) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă (în redacția de până la 01 iunie 2018) recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SC „Pronamax” SRL în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă (în redacția de până la 01 iunie 2018), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări

decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Pronamax” SRL, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate

a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Pronamax” SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Recursul, declarat de către Societatea Comercială „Pronamax” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Victor Burduh

Dumitru Visternicean